

با حضور استاندار هرمزگان و جمعی از مسوولان، برگزار شد

آئینی تجلیل از نمونه های حمل و نقل و راهسازی استان

شاهد باشیم. در این مراسم که در ابتدای آن مهندس "مقبلی" مدیرکل راه و ترابری استان ، گزارش ميسوطی را از فعاليتهاي مجموعه تحت مدیریت خود در بخش های مختلف ارائه داد، مهندس "آمانی" مدیرکل حمل و نقل و پایانه های استان طی سخنانی ضمن قدردانی از حمایت بی شائبه استاندار هرمزگان و معاون امور عمرانی و مدیران اجرایی استان، تشکیل شورای عالی حمل و نقل را اقدامی ارزشمند و موثر در پیوستگی ارکان مرتبط با صنعت حمل و نقل دانست و خاطرنشان کرد: محوری ترین هدف پس از تشکیل این شورا، تلاش در جهت کاهش تصادفات جاده ای است، چرا که اهمیت حفظ جان انسانها بر کسی پوشیده نیست. به گفته وی؛ ایمن سازی مدارس با ارائه برنامه های نرم افزاری، نصب دوربین های ثابت سرعت سنخ که ۲۰ مورد آن در حال جانمایی است، همکاری با پلیس راه در راستای تقویت گشت های نامحسوس و ... بخشی از فعالیت های این اداره کل در راستای این بخش مهم می باشد.

سرهنگ "سپهوند" فرمانده قرارگاه پلیس راه استان نیز طی سخنانی با اشاره به نقش مهم آموزشی در رفتارهای ترافیکی خاطرنشان کرد: وقفه طولانی در امر آموزش و پرورش و به حاشیه رفتن این میحث مهم، هزینه های فراوان جانی ومالی را به کشورتحمیل کرده است که محاسبه دقیق آن واقعیت تلخی را نمایان می سازد. وی افزود: در کنار این بحث ، توجه به تقویت بخش های امداد و نجات و توسعه زیرساختها که خوشبختانه اهتمام ویژه ای را در این بخش شاهد هستیم، کمک شایانی در رفع مشکلات صنعت حمل و نقل دارد. به گفته وی؛ گارامدی پلیس در گرو برخورداری از تجهیزات و ملزومات پیشرفته کنترلی است که چا دارد ضمن تقدیر از حمایت های استاندار محترم و همچنین همکاری بی دریغ مدیرکل حمل و نقل و پایانه ها، در توسعه این مهم نیز عنایت بیشتری صورت پذیرد. شایان ذکر است: در خاتمه این مراسم از برترین های هفته حمل و نقل و راهداری با اهدای لوح تقدیر تجلیل شد.

برگزیدگان نمونه:

شرکت های نمونه:
۱- شرکت آریا ترابر بندر(مدیرعامل آقای سلمان حسین پور)
۲- شرکت آسایش (مدیرعامل آقای ابراهیم آسایش پور)
۳- شرکت باستان بندر(مدیرعامل آقای سید محمدصالح صدر)
۴- جناب آقای نریمان قهرمانی (میدان تره بار)

کارکنان نمونه شرکت ها:

۱- آقای محمدرضا خرمی(ترابری تهران)
۲- آقای ایرج باقری(فجر جهاد)
۳- آقای محمد شفق(بندر شراعت)

کارکنان نمونه انجمن و ستاد اعلان بار

۱- آقای محمد آرگشته(ستاد اعلان بار)
۲- آقای حسین رنجبر (ستاد اعلان بار)
۳- آقای موسی بلالی پور (ستاد اعلان بار)
۴- آقای مسعود مرسل پور (انجمن)
۵- خانم لیلا برونز (انجمن)

کارکنان نمونه اداره کل حمل و نقل وپایانه ها

۱- عبدالله حمیدی زاده (رئیس امور اداری)
۲- محمدصادق صابری(رئیس اداره مسافر)
۳-کبری کناری زاده (مسئول دبیرخانه)
۴- طیبه طیبسی (متصدی امور شرکت ها)
۵- شبر صادقی (سرپرست گروه فنی)

مدیران عامل وکارکنان انجمن صنفی رانندگان واسطه نقلیه سنگین

۱-رضا آذری
۲- تقی آذری
۳- کوهساری
۴-سید مرتضی موسوی
۵- محمد جوتره همچنین از ده نفر راهداری نمونه، شش نفر پلیس نمونه و یک نفر کارمند نمونه اداره کل راه و ترابری نیز تجلیل شد.

با حضور دکتر "شیخ الاسلامی" استاندار هرمزگان، مهندس "صادقی" معاون امور عمرانی استانداری ، مهندس "آمانی" مدیرکل حمل و نقل و پایانه ها،مهندس "مقبلی"مدیرکل راه و ترابری ، جمعی از مسوولان اجرایی و همچنین معاونت راهور و فرماندهی قرارگاه پلیس راه استان ، آئین تجلیل از نفرات برتر هفته حمل و نقل و راهداری، در محل سائن اجتماعات آموزشگاه امید برگزار گردید.

به گزارش رسیده در این آئین دکتر "شیخ الاسلامی" استاندار هرمزگان با اشاره به سالروز فرمان تاریخی حضرت امام (ره) در ۲۶ آذر سال ۶۲ ، صنعت حمل و نقل را زیربنای توسعه عنوان کرد و گفت: قطعاً در دنیای رقابتی امروز اگر از حمل و نقل ارزان ، ایمن و مطمئن برخوردار نباشیم نمی توان سخن از توسعه و پیشرفت به میان آورد. وی تصریح کرد: صنعت حمل و نقل شاخص توسعه نیست بلکه زیربنا محور توسعه پایدار است که از نقش بی بدلیل آن در رونق و عمران منطقه نمی توان گذشت.استاندار هرمزگان در ادامه با اشاره به اینکه رویکرد دولت نهم در بهره گیری از مزایای این صنعت استراتژیک، توجه به توسعه زیرساخت ها و شناسایی چالش ها و تهدیدهای فراوری آن است ، خاطرنشان کرد: محور حرکت ما، در راستای بهره مندی از ظرفیت های فراوان این صنعت ، حرکت به سمتی است که از امتیاز قرار گرفتن در دروازه کریدور شمال و جنوب و قابلیت های اتصال به شبکه جهانی حمل و نقل و ترانزیت، حداکثر بهره وری را داشته باشیم که تقریباً همه اهداف ، برنامه ها و پروژه های راهی و حمل و نقلی را تعریف و در دستور کار قرار داده ایم.

دکتر "شیخ الاسلامی" توسعه راههای استان به عنوان مهمترین بستر صنعت حمل و نقل را مورد تأکید قرار داد و گفت: این مهم علاوه بر اینکه رونق و پویایی صنعت استراتژیک حمل و نقل را به همراه دارد، در پیوند با آرزوی دیرینه مردم صبور هرمزگان است که سالها رنج و مشقت فراوان ناشی از فقدان راههای ارتباطی مناسب را به جان خریده اند.

به گفته وی؛ مدیریت اجرایی استان بر این باور است که هر کارگری را که اراده نماید ، با اتکا به توان تخصصی و حضور جدی نیروهای ساعی خود قادر به انجام آن خواهد بود و این مهم کلید دستیابی به اهداف پیش بینی شده در مسیر توسعه استان است. استاندار هرمزگان در همین رابطه یادآور شد: استفاده از ظرفیت های یرلا استفاده و معطل مانده ، یک وظیفه همگانی است که برای آن همه باید دل بسوزانند و پای کار باشند.

این مقام مسئول همچنین ، فرآیند پویایی و رونق حمل و نقل را در گرو هماهنگی همه ارکان مرتبط با این صنعت دانست و اضافه کرد: حمل و نقل یک مقوله فرابخشی است که اعضای مرتبط آن مانند حلقه های به هم پیوسته رنجبر همدیگر را تکمیل می کنند و اگر یک حلقه به درستی وظایف خود را انجام ندهد باعث گسست کار و تحمیل هزینه به سایر بخش ها می شود. دکتر "شیخ الاسلامی" بیان داشت: برای اینکه بتوانیم در سایه تعامل و همدلی نهایت بهره وری را از این مقوله که اثرات مثبت آن علاوه بر اقتصاد ملی، مستقیماً در زندگی مردم تأثیر دارد ، با تشکیل شوراهای حمل و نقل نگاه محوری را بر این بخش متمرکز نمودیم.

وی ادامه داد: اگر بتوانیم صنعت حمل و نقل را در مسیر درست خود قرار دهیم، می توان از درآمد سرشار آن که گفته می شود سالیانه به ۱۶ میلیارد دلار می رسد به نفع مردم بهره مند باشیم . وی در خاتمه خدمات و تلاش های بی وقفه مدیران دست اندرکار بخش حمل و نقل در مسیر توسعه این صنعت را ستود و اظهار داشت: بمحمدالله مدیران این بخش با اهتمام و مدیریت عالی خود، زمینه رشد و بالندگی صنعت حمل و نقل را در استان حمل و نقل هرمزگان به خوبی فراهم کرده اند که امیدواریم نتایج آن را در آینده نزدیک

پدیده های جزء طبیعت که به زندگی ما رنگ و جلای دیگری می بخشند ، همه ساخته دست خود بشرند و از ابتدا هم قرار بوده است که زندگی ما برای ما سهل گردانند و گذر زمان را دلچسب تر . حال چه شده است که وسیله ای مانند جاده که قرار بود ما را به یکدیگر نزدیک تر کند ، امروز بسپاری از ما را از یکدیگر دورتر می برد؟ یا خودروها که برای آسان تر کردن حرکت ما و برداشتن سنگینی بارها از نوشمان ابداع شد ، امروز قاتل جانمان شده اند و هر سال ده ها هزار نفر را از درون جامعه ما می ربایند و صدها هزار نفر دیگر را معلول و مجروح و ناقص العضو می کنند؟ آیا همه پیامدهای نامطلوب جاده و ماشین معلول بی توجهی ما در بهره گیری از این ابزارها نیست؟ هر حادثه ای بر روی جاده بدون توجه به دلایلی که موجب وقوع آن شده، خساراتی سنگین و غیرقابل جبران بر جای می گذارد که زندگی ما را سخت تر می کند . بنابراین هیچ کس نباید آن را دست کم بگیرد و خود را از معرض تصفیراتی که به تلفات انسانی یا مالی و به خطر افتادن سرنوشت فرزندان این مرز و بوم منتهی شده، کنار بگذشد. کشته شدن بیست تا سی هزار هموطن که می توانستند مانند هر یک از ما، هر روز با هزاران شوق گام در خیابان ها بگذارند یا راهی مقاصدی دورتر شوند، آن چنان بزرگ و اسف انگیز است که نمی شود گناه آن را به گردن نیروی انتظامی ، پلیس راه یا راهنمایی و رانندگی ، وزارت راه و ترابری و ادارات اقماری آن و یا راهدار گذاشت که در گوشه ای از جاده های کشور نگران فرو غلتیدن قطعه سکنی به وسط جاده است و با وجدانی آسوده سر به بالین نهاد. اکثر گزارش ها نشان می دهد که در بروز اغلب حوادث رانندگی دست یکی از خود ما در کار است. قبول کنیم که همه سهمی یکسان در پدید آوردن حوادث جاده ای و مخاطرات آن داریم و اتفاقاً هزینه سنگین آن

همه باید برای کاستن از سوانح جاده ای و خسارت های آن نقشی کارساز بر عهده بگیریم

جستجوی ارتباطی منطقی تر میان جاده ،خودرو و انسان

دارد . وزارت راه و ترابری برنامه های جاده سازی و تاسیسات زیربنایی خودش را دارد و نهادهای اقماری وزارتخانه هم به ساختن جاده های جدید، بهبود مسیرهای اصلی ، ایمن سازی معابر و حذف نقاط حادثه خیز مشغولند. درحیابان و رانندگی در بیابان ، آموزش های لازم را به شهروندانمان داده ایم؟ آخرین بار در کدام خیابان ، کوکد دبستانی را دیده ایم که پرچم "ایست" بلند کرده باشد، تا صف همکلاسی هایش با ایمنی از خط کشی خیابان عبور کند؟ درکدام کتاب یا برنامه رادیویی و تلویزیونی به مردم گفته ایم که آموختن مقررات راهنمایی و رانندگی هیچ ارتباطی به این ندارد که ما صاحب ماشین باشیم یا پیاده سر کارمان برویم ! کجا به کودکان و نوجوانان و همه مردم مان آموخته ایم که بخشی از حقیقت محض آزادی و دموکراسی که پیش از انقلاب به دنبالش بوده ایم به این معناست که هرکز به حقوق سایر شهروندان تجاوز نکندیم. آیا از روند رانندگی ما معلوم می شود که به این واقعیت محض بها می دهیم؟ آیا رفتار ما حکایت از آن می کند که همه مردم شهر را پدر و مادر، خواهر و برادر و زن و چپ خودمان می دانیم؟

اگر بخواهیم مسئله را حل کنیم ، باید آستین ها را بالا بزنیم و دقت کنیم که در قوع یک حادثه، حداقل طرف حادثه نداشتیم، فقط همین یک کار می تواند مخاطرات جاده ای را به میزان چشمگیری کاهش دهد. همه را ترغیب کنیم که در عبور از خیابان به خط کشی ها و موقعیت گذرگاه توجه کنند . پیادگان خودشان را جای رانندگان بگذارند و قبول کنند که با پوشیدن لباس سیاه در اوقات شب آن چنان خودمان را در تاریکی خیابان مخفی می کنیم که هیچ راننده ای قادر به مشاهده ما نمی شود و رانندگان دقت کنند که در سطح جاده حقوق خود و دیگران را که (حق تقدم) می نامیم نادیده نمی گیرند. ضمن آنکه باید قدرت و توانمندی بیشتری به ماموران پلیس راهنمایی و رانندگی بدهیم تا از تحرک بیشتری برخوردار شوند و آن چنان دقیق با متخلفان مقابله کنند که در کسی یاری تخلف باقی نماند.

دارد . وزارت راه و ترابری برنامه های جاده سازی و تاسیسات زیربنایی خودش را دارد و نهادهای اقماری وزارتخانه هم به ساختن جاده های جدید، بهبود مسیرهای اصلی ، ایمن سازی معابر و حذف نقاط حادثه خیز مشغولند.

در نیروی انتظامی پروژه های بسیار سنگین، پرهزینه و کاملاً پیشرفته ای برای کنترل بهتر و عبور و مرور درداخل شهرها و وسعت پهناور کشورمان در دست تهیه اجرا و بهره برداری است: دوربین های تشخیص دهنده سرعت وسایل نقلیه، دستگاههای کنترل ماهواره ای عبور و مرور و خیلی تجهیزات پیچیده دیگر که بدون آنها کار نظارت مقدور نمی شود . قبول کنیم که امروز صاحب نیروهای نظارتی و کنترلی بسیار بهتر و شایسته تری در سطح جاده ها هستیم و اشراف بیشتری بر امور رانندگی و تردد خودروها معمول شده است. این همه ایستگاه های پلیس راه در مناطق صعب العبور و پرمشکل، این همه دستگاههای مدرن کنترل غیرمحسوس جاده ها ، تجهیزات توزین کامیون ها و کنترل سرعت آن ها، استفاده وسیع تر از سیستم های الکترونیکی برای ردگیری متخلفان و افزایش ابزارهای بازدارنده از قبیل افزودن برسقف جریمه رانندگی تا توقف یا توقیف وسیله نقلیه، همه کارهایی هستند که نشان از جدیت نیروی انتظامی در کاستن تخلفات و مقابله با کسانی دارد که با نادیده گرفتن قوانین و مقررات رانندگی با بی اعتنائی به اخطارهای پلیس ، بیشترین سهم را در پدید آوردن سوانح جاده ای و خیابانی دارند.

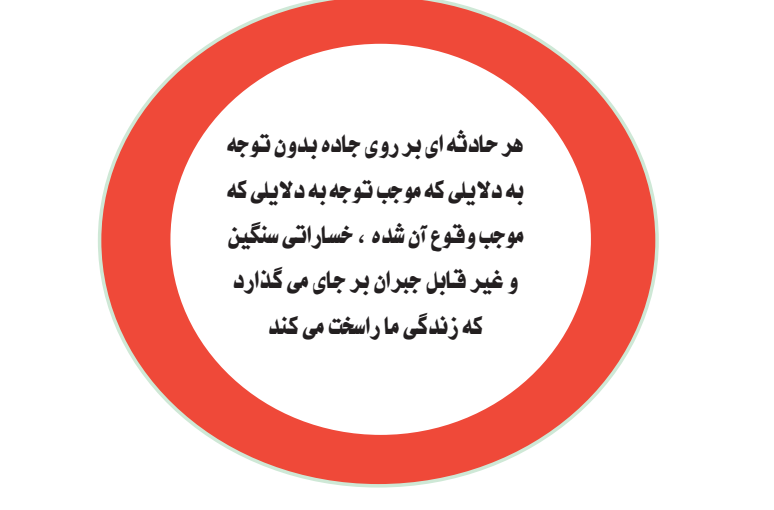
اما آیا می توان ماموران راهسازی یا راهداری و ماموران نیروی انتظامی را در وقوع هر حادثه ای مقصر دانست و همه تقصیرات بروز حوادث را به کم تحرکی آنان نسبت داد؟ آیا ما در همه بخش ها برای آموختن فرهنگ تردد

یک وسیله دیگر را که روی چهار چرخ می ایستد ندارد و یک بی احتیاطی کوچک ممکن است جانشان را بستاند؟ این که انسان و زمین را به هم بدوزیم و هزار بهانه بیاوریم که چرا تلفات انسانی جاده ها در کشورمان بالاست، نه دردی را حل می کند و نه بخشی از گناهی را که بر گردن همه ماست، بر ما می بخشد.

ما در کشوری زندگی می کنیم که در عین کمی نزولات آسمانی ، هر سال عده زیادی را در سیلاب های فصلی از دست می دهد. جنگلهای بیشتری را به مساحت بیابان هایش می افزاید: چرا که یاد نگرفته ایم خانه هایمان را در مسیر طبیعی رودخانه ها بنا نکنیم ! گیاهان و رستنی های زمین را آن چنان ریشه کن می کنیم که هیچ آبی رویش بند نشود . در نهایت سیل می آید و دودمان مان را به باد می دهد و ما می مانیم و دنیایی از غم که تا آخر زندگی هم ازهرامی یا ما چشم نمی پوشد !

ما یکی از بالاترین تلفات انسانی را در امور ساختمان و صنعت داریم. مرتباً ساختمان هایی فرو می ریزند که بی شان را ساختمان ساز دیگری کنده است ! مرتباً در روناخانه ها می خورنیم که کارگان ساختمانی ، یا زیر آوار مانده اند یا از بلندی به دنیای دیگری سقوط کرده اند !

تیرآهن به سرمان می خورد و جانمان را می گیرد اما همکارمان قبول نمی کند که کلاهی را که مهندس کارگاه داده است ، به سرش بگذارد و خود را ایمن نگاه دارد. آیا همه بی خیال تر نشده ایم؟ آیا همه متقاعد نشده ایم که این همه تلفات انسانی و خسارت های مالی حق مان است؟ حق بی احتیاطی ها و ساده انگاری های خودمان ! و گرنه

چرا همه عزممان را جزم نمی کنیم که به کاستن از خسارت ها کمک برسانیم؟ مگر نمی شود به بچه هایمان یاد دهیم که پا به سواره رو خیابان نگذارند؟ مگر نمی شود مادران و پدران به فرزندان بزرگترشان بقبولانند که وسیله نقلیه ای به نام موتورسیکات به هیچ عنوان ایمنی